Årsta.

—o—

Paa den fornylig aabnede Baltiske Udstilling i Malmø har svenske Kvinder bygget sig deres eget Hus: En gammel svensk Herregaard, be-

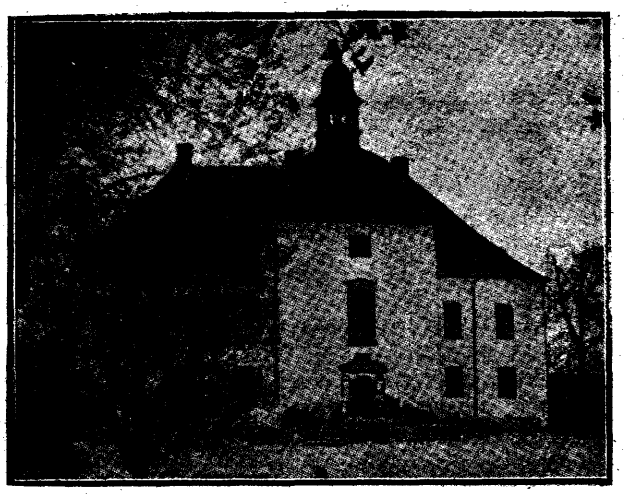

liggende midt i en stilfuld, efter gammelt Mønster anlagt Have. Det er neppe for meget at sige, at dette Kvindernes Hus bliver Oasen i Udstillingen.

Vi har kun haft Lejlighed til at bese Bygningen, endnu før den var helt færdig, men vi har dog set nok til at danne os et Begreb om, hvor fint og indtagende hele Arrangementet er, og hvor smuk en Idé, der ligger til Grund for det.

Bygningen er en tro Model af *Årsta, Fredrika Bremers* Hjem, og den rummer fra Værelse til Værelse Bevis for svenske Kvinders og svensk Kvindesags store Udvikling i de sidste Aartier.

Medens vi i en senere Artikel skal komme nærmere ind paa de enkelte Afdelinger, vil vi i denne nøjes med at vise vore Læsere Billedet af selve Bygningen samt meddele lidt om dens Forhistorie.

Tanken om at skabe Kvinderne deres eget Hus paa Udstillingen er udgaaet fra Frk. Anna Nilsson, Malmø, og den har vundet en Tilslutning, som viser, hvor dybt Kvindesagens Ideer er trængt ned i det svenske Folk.

12000 Kr. var det Fond, man forlangte sikret for overhovedet at begynde at arbejde med Planen. Man fik det samlet i Løbet af 3 Uger!

— — 50000 Kr. anslog man hele Foretagendet til at koste. Der er i Øjeblikket sikret 48000 Kr.! foruden den Værdi, der staar i Materiel o. s. v.

Den 16. November 1913 var 50 Aars Dagen for Loven om Kvinders Myndighed, og man bestemte den Dag til at være en almindelig Offerdag. Under Løsenet: en Kvinde — en Krone indsamledes store Midler. Der er holdt Forelæsninger Landet over om denne Udstillingsbygning, der er indsamlet Penge ved Koncerter o. s. v., og endelig har Staten ydet et Bidrag paa 5000 Kr.

Og alt dette Arbejde og betydeligt mere er udført i Løbet af *et* Aar.

Saamegen Energi maa naturligvis selv sagt krones med Held, og de svenske Kvinder fortjener den Succes, der er at vente — Vi anbefaler vore Læsere at gøre sig bekendt med dette Stykke kulturelle Arbejde, der næppe har sin Forgænger i Norden, og skal senere komme tilbage til Enkelthederne i denne Udstilling.

Fra Rigsdagen.

Grundlovssagen.

—o—

I Venstres Partimøde, Fredag d. 22. Maj forelaa et Forslag fra Landstingets Venstre, der i det væsentlige gik ud paa at give Valglovsforslaget en midlertidig Karakter, saaledes at Folketingsmedlemmernes Antal sættes til 120, der vælges med 18 i København og Frederiksberg, 2 i Odense, 3 i Aarhus og 2 i Aalborg efter Forholdstalsvalg, og 95 i Enmandskredse i det øvrige Land; disse vælges ved Flertalsvalg og bundet Omvalg. Desuden ønskedes det, at Landstingets Medlemstal sættes til 66.

Ved et Fredag Aften Kl. 7 under Ledelse af Folketingsmand Klavs Berntsen afholdt Møde af Repræsentanter for Grundlovspartierne i Fællesudvalget angaaende Grnudlovsforslaget og i begge Tings Valgkredsudvalg, vedtoges det enstemmigt at slutte sig til det af Venstre i Landstinget fremsatte Valglovsforslag, idet de tilstedeværende Repræsentanter for Landstingets Venstre lovede at anbefale deres Partifæller at frafalde de fremsatte Ønsker om Ændringer i Grundlovsforslaget.*)

Valgloven, der en Tid mentes at ville lægge de alvorligste Hindringer i Vejen for Grunlovens Vedtagelse, synes nu i sin stærkt ændrede Skikkelse sikret i begge Ting. Dermed maa ogsaa Grundlovsforslagets Vedtagelse paa Rigsdagen betragtes som sikret: men tilbage staar Bekræftelsesrigsdagen.

Forskydningen af et eneste Landstingsmandat kan bringe hele Grundlovsarbejdet istaa. Det vil derfor være klogest at vente med at blæse i Sejrstrompet for Kvindevalgretten lidt endnu.

To Tempi.

—o—

Vi har af ovenstaaende officielle Referat fra Grundlovspartiernes Møder set, at det Valglovsforslag, som skal bugsere Grundlovsforslagets havomtumlede Skude i Havn, betegnes som *midlertidigt*, hvilket vel skal sige det samme som, at den her foreslaaede Ordning paa Forhaand er opgivet som den endelige Ordning.

Hvor mærkeligt det end tager sig ud, at vore Lovgivere efter i 9 Maaneder at have slidt ud af den karske Bælg for at skaffe os en Grundlov med tilhørende Valglov, stærk nok til at bære Udviklingen i det nærmeste halve Aarhundrede, sluttelig enes om en Ordning, som betegner sig selv som kun *midlertidig*, kan vi Kvinder dog ikke andet end være tilfredse med, at Afgørelsen af de Spørgsmaal, som har allermest Interesse for os, skydes ud, til vi kan være med. »Hvilken Vending ved ved Guds Førelse!« fristes vi til at udbryde ligesom i sin Tid et kendt konservativt Dagblad i Anledning af det Neergaardske Forsvarsforslag.

Først tages Bestemmelsen om Valgmaaden ud af Grundlovsforslaget af 1912 og henlægges til Valgloven, som dog altid er mere tilgængelig for Ændringer end den højtidelige Grundlov, — og derefter sendes Valg-

*) I Grundlovsforslagets § 34 fastsættes Landstingets Medlemsantal til 70.